Lietas Nr. A420450812
Lietas arhīva Nr. A42-00215-14/5

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2014.gada 5.augustā

Administratīvā rajona tiesa

šādā sastāvā: tiesnese Inga Juhņeviča,

piedaloties pieteicējas SIA „ZEMNIECĪBA" pārstāvim /pers. A/ un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvei Ingunai Maļcevai,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc SIA „ZEMNIECĪBA" pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta 2012.gada 9.maija lēmuma Nr.22.4.8/36195 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – Dienests) Nodokļu kontroles pārvalde veica SIA „ZEMNIECĪBA" datu atbilstības pārbaudi par 2009.gada augustu – novembri. Ar Dienesta Nodokļu kontroles pārvaldes 2012.gada 5.janvāra lēmumu Nr.23.20.3/1012 (turpmāk - sākotnējais lēmums) nolemts SIA „ZEMNIECĪBA" par 2009.gada augustu, oktobri un novembri papildu nomaksai budžetā noteikt pievienotas vērtības nodokli (turpmāk – PVN) 15 129,52 latu apmērā un nokavējuma naudu 6113,47 latu apmērā, kā arī samazināt par 2009.gada septembri no budžeta atmaksājamo PVN par 11 256 latiem.

Ar Dienesta ģenerāldirektora p.i. 2012.gada 9.maija lēmumu Nr.22.4.8/36195 (turpmāk – Lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

Lēmumā Dienests nav atzinis pieteicējas tiesības atskaitīt priekšnodokli par pieteicējas darījumiem ar SIA „DKZ" un SIA „TENUTO", jo darījumi nav faktiski notikuši.

[2] 2012.gada 7.jūnijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts SIA „ZEMNIECĪBA" (turpmāk – pieteicēja) pieteikums par Lēmuma atcelšanu. Pieteikums pamatots ar turpmāk norādītajiem apsvērumiem.

[2.1] Dienests nepamatoti norādījis, ka pieteicēja ir sniegusi tikai formālu apliecinājumu darījumu esamībai, bet nav sniegusi pilnīgu informāciju par deklarēto darījumu ar SIA „DKZ" un SIA „TENUTO" ticamībai. Dienestā tika iesniegti visi darījumu apliecinošie dokumenti. Līgumi starp SIA „DKZ" un SIA „TENUTO" un pieteicēju netika lauzti vai atzīti par spēkā neesošiem.

SIA „DKZ" amatpersonas /pers. E/ liecības neapliecina, ka nav bijusi sadarbība starp SIA „DKZ" un pieteicēju, jo viņa nav norādījusi, ka viņai nav bijusi sadarbība ar pietiecēju.

[2.2] Lēmums balstās uz Dienesta amatpersonu minējumiem, nevis uz reāliem pierādījumiem.

Pieteicēja nekad nav izvairījusies no nodokļu maksāšanas. Šādas informācijas un tam pierādījumu Dienesta rīcībā nav. Līdz ar to Dienesta arguments, ka konstatējama pieteicējas ieinteresētība, lai gūtu fiskālas priekšrocības, nav pamatots.

Dienests nav norādījis tiešus pierādījumus, kas pierādītu grāmatvedības kārtošanas pārkāpumus un neatbilstību spēkā esošajai likumdošanai.

[3] 2012.gada 30.augustā Administratīvajā rajona tiesā saņemts Dienesta rakstveida paskaidrojums. Dienests pieteikumu neatzīst,

pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem apsvērumiem.

[4] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā norādītajiem apsvērumiem. Papildus tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis sniedza paskaidrojumus par saņemtajiem pakalpojumiem.

Tiesas sēdē atbildētājas pārstāvis pieteikumā ietverto prasījumu neatzina, atsaucoties uz Lēmumā norādītajiem apsvērumiem.

Tiesas sēdē tika nopratināta liecinieces /pers. E/ un /pers. F/. Liecinieki/pers. G/ un /pers. H/ uz tiesas sēdēm liecību sniegšanai neieradās, kā arī Valsts policija nenodrošināja lecinieka piespiedu atvešanu.

Motīvu daļa

[5] Lietā ir strīds, vai pieteicējai pamatoti liegtas tiesības veikt PVN priekšnodokļa atskaitījumus par darījumiem ar SIA „DKZ" un SIA „TENUTO".

[6] Priekšnodoklis saskaņā ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" *(šeit un turpmāk redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 1.janvārim)* 1.panta 9.punkta „a" apakšpunktu ir pievienotās vērtības nodokļa summa, kas norādīta apliekamajai personai izrakstītajā pievienotās vērtības nodokļa rēķinā par iegādātajām precēm vai saņemtajiem pakalpojumiem tās saimnieciskās darbības nodrošināšanai. Likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ka tikai Valsts ieņēmumu dienestā reģistrētai apliekamai personai ir tiesības nodokļa deklarācijā kā priekšnodokli no budžetā maksājamās nodokļa summas atskaitīt no citām apliekamajām personām saņemtajos nodokļa rēķinos norādītās nodokļa summas par precēm un pakalpojumiem savu ar nodokli apliekamo darījumu nodrošināšanai.

Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta (turpmāk – Augstākā tiesa) pastāvīgajā judikatūrā atzīts, ka atbilstoši likuma jēgai, skatot likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punktu kopsakarā ar 1.panta 9.punktu un 8.pantu, priekšnodokli var atskaitīt tikai par atbilstoši nodokļa rēķinam faktiski notikušu darījumu, kas atbilst visām minētajā normā norādītajām pazīmēm. Tas nozīmē, ka pirmkārt jākonstatē, vai darījums vispār faktiski noticis. Lai iegūtu tiesības atskaitīt priekšnodokli, nav pietiekami, ka darījumi noformēti atbilstoši likuma prasībām, jo darījumiem jābūt arī faktiski notikušiem gan pēc to ekonomiskā, gan juridiskā rakstura (būtības), bet nodokļu rēķinam jāatbilst faktiski notikušam darījumam (*sk. Augstākās Tiesas prakses vispārinājumu „Administratīvo tiesu prakse likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" normu interpretāciju un piemērošanu". Pieejams: http://at.gov.lv/lv/info/summary/administrativajastiesibas/*).

Ja objektīvi ir konstatējams, ka darījums faktiski nav noticis, bet ir vienīgi veiktas formālas darbības darījuma uzrādīšanai (piemēram, noformēti dokumenti), priekšnodokli nevar atskaitīt, un rēķina vai citu dokumentu noformēšana atskaitīšanu nepamato *(sk., piem., Augstākās tiesas 2012.gada 10.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-69 9.punktu).*

Vienlaikus atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas judikatūrai (*sk. 2012.gada 6.decembra sprieduma lietā Nr.C-285/11 „Bonik" 45.punktu un 2013.gada 31.janvāra sprieduma lietā Nr.C-643/11 „LVK –56" 64.punktu*) secināms, ka, lai nodokļu maksātājam liegtu tiesības veikt priekšnodokļa atskaitījumus no budžetā maksājamās nodokļa summas, nav pietiekami konstatēt tikai darījumu faktisko neesību starp nodokļu maksātāju un tā sadarbības partneriem. Ja nodokļu administrācija no nodokļu rēķina izsniedzēja īstenotās krāpšanas vai pieļautajām nelikumībām secina, ka darījums, par kuru ir izrakstīts rēķins un kurš ir minēts, lai pamatotu pievienotās vērtības nodokļa priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības, faktiski *nav noticis*, nodokļu administrācijai, lai varētu atteikt priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības, ir jāpierāda, ņemot vērā objektīvus pierādījumus un nepieprasot nodokļu rēķina saņēmējam veikt pārbaudi, kura tam nav jāveic, ka šis saņēmējs zināja vai viņam bija jāzina, ka minētais darījums ir iesaistīts krāpšanā pievienotās vērtības nodokļa jomā.

Tātad nodokļu administrācija nevar apstāties pie konstatējuma, ka darījuma partneris faktiski darījumu nevarēja veikt. Arī tiesa savā argumentācijā nevar ar to aprobežoties.

Eiropas Savienības Tiesa apstiprinājusi, ka nodokļu maksātāja tiesības atskaitīt priekšnodoklī samaksāto pievienotās vērtības nodokli neietekmē apstāklis, vai pievienotās vērtības nodoklis par agrākajiem vai vēlākajiem darījumiem ir vai nav samaksāts valsts budžetā. Šādas tiesības var tikt liegtas vienīgi tad, ja ir pierādīts, ņemot vērā objektīvus pierādījumus, ka atsaukšanās uz priekšnodokļa atskaitīšanas tiesībām ir bijusi krāpnieciska vai ļaunprātīga. Atsaukšanās uz priekšnodokļa atskaitīšanas tiesībām ir krāpnieciska vai ļaunprātīga, ja nodokļu maksātājs zināja vai viņam bija jāzina, ka izdarīdams pirkumu, tas piedalās ar krāpšanos saistītā ar pievienotās vērtības nodokli apliekamā darbībā. Savukārt nodokļu maksātājs, kurš nezināja vai nevarēja zināt, ka attiecīgo darījumu piegādātājs bija iecerējis kā krāpšanu vai ka cits darījums, kas ietilpst piegādes ķēdē pirms vai pēc nodokļa maksātāja veiktā darījuma, ir saistīts ar pievienotās vērtības nodokļa izkrāpšanu, nevar tikt sodīts ar priekšnodokļa atskaitīšanas tiesību atteikumu. Šāda sodīšana pārsniegtu to pasākumu kopumu, kas nepieciešams valsts budžeta interešu aizsardzībai (*sk. Eiropas Savienības Tiesas 2012.gada 21.jūnija sprieduma apvienotajā lietā Nr.C-80/11 un C-142/11 „Mahageben" 39. – 50.punktu*).

Eiropas Savienības Tiesa ir argumentējusi arī, ka tas, vai darījumu galvenais mērķis ir vienīgi fiskālu priekšrocību iegūšana, izriet no attiecīgo darījumu satura un īstās nozīmes. Vērtējot darījumu, tiesa var ņemt vērā šo darījumu pilnībā mākslīgo raksturu, kā arī juridisku, ekonomisku un/vai personisku saistību starp uzņēmējiem, kuri ir iesaistīti nodokļu samazināšanas plānā (*sk. Eiropas Savienības Tiesas 2006.gada 21.februāra sprieduma lietā C-255/02 „Halifax" 81.punktu*).

Attīstot tiesu praksi priekšnodokļa atskaitīšanas lietās, Augstākā tiesa ir atzinusi, ka, lai liegtu priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības, ir jākonstatē viens no šādiem apstākļiem:

1) darījums faktiski nemaz nav noticis (preces reāli nav piegādātas vispār, noformēti ir tikai dokumenti);

2) pieteicēja pati iesaistījusies darījumā ar fiktīvo uzņēmumu, līdz ar to nodokļu sistēmas ļaunprātīgā izmantošanā;

3) pieteicēja ir bijusi informēta, ka tiek iesaistīta darījumā ar fiktīvo uzņēmumu.

Pierādījumus par to, ka ar lielu ticamību pastāv kāds no minētajiem apstākļiem, jāiesniedz Dienestam, bet tos jāatspēko pieteicējam (*sk. Augstākās tiesas 2013.gada 10.septembra sprieduma lietā Nr.SKA-12/2013 10 -12.punktu*).

Ņemot vērā iepriekš norādīto, tiesa turpmāk pārbaudīs, vai pieteicējas darījumos ar SIA „DKZ" un SIA „TENUTO" ir konstatējams kāds no minētajiem apstākļiem jeb kāds no šķēršļiem priekšnodokļa tiesību izmantošanai.

[7] Attiecībā uz pieteicējas noformētajiem darījumiem ar SIA „DKZ" tiesa konstatē un secina turpmāk norādīto.

[7.1] Pieteicēja PVN deklarācijās par 2009.gada augustu un septembri priekšnodoklī ir iekļāvusi darījumus ar SIA SIA „DKZ", pamatojoties uz SIA „DKZ" 2009.gada 20.jūlija faktūrrēķinu Nr.18/2009 (kā darījuma datumu norādot 2009.gada 25.augustu), 2009.gada 17.augusts faktūrrēķinu Nr.23/2009 (kā darījuma datumu norādot 2009.gada 25.augustu) un

2009.gada 14.septembra faktūrrēķinu Nr.20/2009(kā darījuma datumu norādot 2009.gada 22.septembri) *(lietas 43., 45., 48. un 61.lapa).*

Atskaitījuma tiesību pamatošanai ir iesniegts starp pieteicēju un SIA „DKZ" 2009.gada 10.maijā noslēgtais līgums Nr.09/2009 par pieteicējas reklāmas izvietošanu un pārraidīšanu Ogres estrādē „Black and White Ibiza Party" ar DJ Paul van Dyk piedalīšanos 2009.gada 15.augustā, 2009.gada 17.augusta nodošanas pieņemšanas akts un darbu izpildes grafiks, 2009.gada 10.maijā noslēgtais līgums Nr.18/2009 par pieteicējas reklāmas izvietošanu SIA „DKZ" organizētajos pasākumos, 2009.gada 20.jūlija nodošanas pieņemšanas akts un darbu izpildes grafiks par pieteicējas reklāmu izvietošanu DJ Tiesto reklāmas kampaņas ietvaros un pasākuma norises laikā Ogres estrādē 15.jūlijā, kā arī 2009.gada 1.septembrī noslēgtais līgums Nr.20/2009 par pieteicējas reklāmas izvietošanu SIA „DKZ" organizētajos pasākumos, 2009.gada 14.septembra nodošanas pieņemšanas akts un darbu izpildes grafiks pieteicējas par pieteicējas tirdzniecības centra „Beta" reklāmas izvietošanu 2009.gada 15.augustā *(lietas 42.-49.lapa).*

Līgumus, rēķinus, darbu pieņemšanas – nodošanas aktus no pieteicējas puses parakstījis valdes loceklis /pers. N/, bet no SIA „DKZ" puses valdes locekle /pers. E/ (valdes locekle no 2009.gada 14.aprīļa līdz 24.novembrim).

[7.2] Dienests ir apšaubījis minēto darījumu faktisko esamību, pamatojot ar to, ka SIA „DKZ" valdes locekle /pers. E/ Dienesta Finanšu policijas pārvaldei 2011.gada 26.aprīlī paskaidrojusi, ka par SIA „DKZ" valdes locekli kļuvusi pēc trešās personas lūguma, nevienai personai nav izsniegusi pilnvarojumu veikt darbības savā un sabiedrības vārdā un pati saimniecisko darbību nav veikusi, kā arī ka /pers. E/ paskaidrojumā neapliecina SIA „DKZ" darījumu ar pieteicēju faktisko esamību un lūdza darījumus uzskatīt par neesošiem.

Tiesa konstatē, ka /pers. E/ Dienesta Finanšu policijas pārvaldei 2011.gada 26.aprīlī ir paskaidrojusi, ka par SIA „DKZ" valdes locekli kļuvusi pēc trešās personas lūguma, nevienai personai nav izsniegusi pilnvarojumu veikt darbības savā un sabiedrības vārdā, atsevišķus dokumentus pēc trešās personas lūguma viņa ir parakstījusi, neko nezin par darba organizāciju uzņēmumā, galvenajiem preču piegādātājiem, pakalpojumu sniedzējiem un saņēmējiem, sadarbību ar piegādātājiem un pircējiem. Darījumus ar pielikumā Nr.2 norādītajiem darījumu partneriem netika veikti, lūdz tos atzīt par neesošiem un fiktīviem *(lietas 74.-79.lapa un 103.-104.lapa)*.

2011.gada 15.augustā /pers. E/ ir sniegusi paskaidrojumus Dienesta Nodokļu kontroles pārvaldē un paskaidrojusi, ka strādāju SIA „DKZ" par reklāmas menedžeri un tika noformēta 2009.gadā par valdes locekli. Uzņēmums nodarbojas ar reklāmas pakalpojumu sniegšanu, reklāmas izgatavošanu un izvietošanu Ogres estrādē pasākumu laikā. Konkrētus preču pircēju un pakalpojumu saņēmēju vārdus un uzvārdus, kā arī kontaktinformāciju neatceras. Kas sagatavoja līgumus viņa nezin, bet līgumus parakstīja viņa, kā arī otra valdes locekle /pers. F/. Rēķinus sagatavoja un sūtīja grāmatvedība. Augustā notikušos pasākumos reklamēšanai tika izmantoti mediju LNT, TV5, Eiropas Hītu radio, TOP radio, Capital FM un citi reklāmas nesēji. Ar medijiem SIA „DKZ" sadarbojās bez starpniekiem. Atsevišķos medijos tika piedāvāti papildus bonusi – izvietot reklāmas citos medijos *(lietas 212.-215.lapa).*

Tiesas sēdē /pers. E/ liecināja, viņa strādāju SIA „DKZ" par reklāmas menedžeri un biju viena no valdes locekļiem 2009.gada vasarā, no marta līdz sezonas slēgšanai. Precīzu darbinieku skaitu neatceras. Uzņēmums tajā laikā nodarbojās ar pasākumu rīkošanu Ogres estrādē. Bija līgumdarbinieki pārsvarā uz koncertiem, otra struktūrvienība bija darba apģērbu tirdzniecība. Bija veikals, kurā strādāja pārdevēji. Lieciniece tieši nodarbojās ar reklāmu izvietošanu, sponsoru piesaisti, vēstuļu un reklāmu sagatavošanu. Darījumus ar SIA „ZEMNIECĪBA" pēc nosaukuma neatceros, bet ir liecinājusi SIA „ALVIRA" lietā, kas arī bija BETA veikala tīkls. Tika izgatavotas vides reklāmas, plakāti, reklamējot populārus dīdžejus. Viens no galvenajiem atbalstītājiem bija veikals BETA. Viņi, kā sponsori, saņēma reklāmu, jo finansiāli atbalstīja koncertu organizēšanu. Reklāmas rullīšos bija norāde, ka veikalu tīkls BETA piedāvā attiecīgo koncertu. Koncertus rīkojaSIA „DKZ". Tika atrasts un uzaicināts mākslinieks. Tad, kad viņš piekrita, tika veikti sagatavošanās darbi, reklāmas, tirdzniecības organizēšana. Tika izgatavoti lielie plakāti, kas tika vilkti aiz mašīnām, TV un radio reklāmas. Es sazinājos ar medijiem, sastādījām plānu, sūtījām reklāmas tekstus, taisījām reklāmas un TV rullīšus. Tas bija viņas darbs. Pieteicējai konkrētas reklāmas neizgatavoja. Viņus minēja kā ģenerālsponsoru mākslinieku reklamēšanas procesā. Reklamēja LNT, TV3, reģionālie radio, latviešu un krievu radio. SIA „DKZ" slēdza līgumus ar konkrētiem medijiem, bet darbība var norisināties arī ar starpniekiem. TV un radio bija partnerattiecības, neiztērēto reklāmas laiku varēja pārdot, to varēja iegādāties lētāk. Varēja iegādāties reklāmu TV un papildus saņemt vairākas radio reklāmas. Līgumu slēdzam ar vienu, bet nopērkam vairākus medijus. Piedāvājumi tika sūtīti lielajiem

veikalu tīkliem par potenciālo plānu, par to, kas būs redzams un dzirdams vasarā estrādē. Piedāvājumus sūtījām uz e-pastiem. Līgumussagatavoja pieteicējas puse, lieciniece gatavoja darba izpildes grafikus, cik reizes katrā medijā reklāma būs dzirdama. Precīzus pārraides laiku un datumu grafikus sūtīja medijs mums. To, cik reizes reklāma tika pārraidīta, pasūtītājs varēja kontrolēt, klausoties radio pēc grafika Bieži vien tika izdalīti grafiki pieteicējas darbinieku radiniekiem un paziņām, kas informēja par to, vai reklāmas tika pārraidītas. Par līguma izpildi pēc tam kontaktējās **c**aur e-pastu, vairs netikāmies. Pieņemšanas-nodošanas akti tika aizvesti, parakstīt un atgriezti. Arī līguma parakstīšanā netikos. Lietā esošos līgumus lieciniece visticamāk, ka ir parakstījusi. Paraksts ir ļoti līdzīgs. Sniedzot paskaidrojumus Dienesta Finanšu policijā, uz jautājumiem atbildēja, ka nezin, jo tiešām nezināju, kas sagatavoja līgumus, cik darbinieki strādā. Par uzņēmuma darbību zināja**,** nodarbojās ar pasākumu organizēšanu. Lieciniecei uzdeva vispārīgus jautājumus, nevis par konkrētu darījumu. Tagad viņa zina, ka vajadzēja izrakstīt komercpilnvaru, nevis kļūt par valdes locekli. Tajā brīdī kļūt par valdes locekli bija izdevīgāk, jo pati varēju parakstīt līgumus. Tas bija vieglāk, nekā vest visus dokumentus parakstīt /pers.F/, kura tajā laikā bija otra valdes locekle. Lieciniece apšauba, ka rakstīja, ka ar darījumu partneriem, t.sk., pieteicēju, darījumu nebija un lūdza tos atzīt par fiktīviem. Dienesta Finanšu policijā sniegtajos paskaidrojumos nav lieciniece rokraksts, iespējams, parakstīja tukšu lapu un tā tika aizpildīta pēc tam. Protokolu redz pirmo reizi. Paskaidrojumus Dienesta Finanšu policijā sniedzasievietei un tas bija naktī. Liecinieci aizveda no mājas, atstāja nepilngadīgu bērnu mājās, šajā situācijā būtu parakstījusi jebko. Dienesta Finanšu policijā spēja pateikt tikai par dažiem darījumu partneriem, tāpēc, ka pieteicēja viņai neasociējās ar veikalu tīklu BETA. Viņa personīgi runāju ar veikalu tīklu BETA. Par valdes locekli kļuva, lai varētu parakstīt līgumus ar medijiem, laikrakstiem un sponsoriem. **A**r veikalu tīklu BETA nodarbojās arī estrādes īpašnieks. Otra valdes locekle nodarbojās vairāk ar klubu „Bermuds" un apģērbu veikalu. Kopā ar liecinieci pie šo pakalpojumu izpildes vēl strādāja otra valdes locekle /pers. F/. Viņai bija kontakti medijos. Kopā braucām uz radio, runājām par reklāmām. SIA „LNT" 15 sekunžu reklāma maksāja apmēram 100 latus. Ja tika pirkti komplekti, cena bija zemāka. Varēja būt arī 60 lati. Viens rullītis ilga 15 vai 30 sekundes. Īsajos rullīšos tika pateikts laiks, vieta un to, kas notiks. Garajos rullīšos bija mākslinieka džingls. Mediju grafikos ir norādīts, vai 15 sekundes, vai 30 sekundes. Šādus grafikus lieciniece nodeva pieteicējai, šādi grafiki tika sūtīti pa e-pastu.Radioreklāmas 15 sekundes var maksāt gan 10 latus, gan 50 latus atkarībā no pārraides laika. arī par tām atskaitījās pieteicējai. Drukātie materiāli ir jāsaskaņo ar mākslinieku, viņiem ir standarts un sagatavoti plakāti. Mēs varējām izmantot plakāta lejas daļā sleju, kurā norādījām sponsorus un bija vieta norises vietai un laikam. Lieciniecei ir saglabājies fails, kurā ir plakāts ar BETA logotipu. Bija arī mazās reklāmas lapiņas, kuras dalīja arī citos pasākumos. Drukātie plakāti tika izdrukāti, apmēram, 500 eksemplāros. Bija pasākuma laikā reklāmas stendi, kas tika izvietoti, bet to es nekārtoju. Pasākuma vietā gar malām bija lieli stendi ar reklāmām. Par to izvietošanu atbildēja /pers.F/ viena, vai kopā ar estrādes īpašnieku. Bija reklāmas avīzēs, sadarbojās ar izdevniecību „Santa", bija reklāmas „Privātajā dzīvē" katru nedēļu. Par izcenojumu cenām laikrakstā „Privātajā dzīvē" neatceras, slēdza līgumu par sezonu, izmantojām pusi vai trešdaļu lapas. Krievvalodīgajā laikrakstā likām rakstus par māksliniekiem. Lieciniece gatavoju preses relīzes. Par reklāmas cenu konkrēti ar pieteicēju vienojāmies par konkrētām summām, kuras varētu piešķirt pasākuma organizēšanai. Lieciniece par tām nerunāju, par tām runāja estrādes īpašnieks /pers. AB/. Liecinieces uzdevums bija vienoties par vietām, kur reklamēties. Par naudas lietām lieciniece nezin. Estrādes īpašnieka sieva ir SIA „DKZ" otra valdes locekle.

Ģenerālsponsoram ir konkrēta naudas summa. Ģenerālsponsors nodrošina konkrētu summu, pretī saņēma to, ko saņēma. Netiek izdalīts par konkrētiem reklāmas veidiem. Ar liecinieci nekontaktējās kāda persona, kas stādījās priekšā kā SIA „ZEMNIECĪBA" pārstāvis, jo lieciniecei SIA „ZEMNIECĪBA" neko neizteica, viņa sadarbojos ar BETA. No BETA puses lieciniecekontaktējās ar/vārds/, kas stādījās priekšā kā SIA „ALVIRA" pārstāve un bija vairāki kungi.

Tiesa konstatē, ka /pers. E/ 2011.gada 15.augusta paskaidrojumā un tiesas sēdē sniegtajās liecībās atzīst, ka ir darbojies kā SIA „DKZ" amatpersona un SIA „DKZ" ir bijuši darījumi ar pieteicēju, tādējādi minētais paskaidrojums ir pretrunā /pers. E/ 2011.gada 26.aprīlī sniegtajam paskaidrojumiem. Izvērtējot /pers. E/ paskaidrojumus un liecības, tiesa piešķir lielāku ticamību /pers. E/ 2011.gada 15.augusta paskaidrojumam un tiesas sēdē sniegtajām liecībām

Tiesai nav pamata apšaubīt /pers. E/ tiesas sēdē sniegtās liecības patiesumu un, balstoties uz /pers. E/ paskaidrojumiem un liecībām, apšaubīt starp pieteicēju un SIA „DKZ" noslēgto darījumu faktisko esamību. Tiesas ieskatā /pers. E/ sniegtās liecības liecina par to, ka lieciniece pārzina reklāmas nozares specifiku un var pietiekami izvērti paskaidrot darījumu faktiskos apstākļus. Tiesas ieskatā nav pamats atzīts, ka /pers. E/ ir bijusi pieaicināta apstrīdēto darījumu tikai formālai slēgšanai. Turklāt, ņemot vērā arī to, ka /pers. E/ šajā uzņēmumā nebija vienīgā valdes locekle, kā arī uzņēmuma amatpersonām nav liegts lielā mērā paļauties uz citiem darbiniekiem noteikto darbību īstenošanā, tiesa atzīst, ka /pers. E/ varēja nebūt informēta par atsevišķiem darījumu un to īstenošanas apstākļiem vai tos precīzi neatcerēties.

Tiesa, uzklausot /pers. E/ sniegtās liecības, secina, ka Dienests, izvērtējot šo darījumu faktisko esamību, nav ņēmis vērā, ka pieteicēja nav pasūtījusi tiešu reklāmu sev vai saviem pakalpojumiem. Tiesa secina, ka konkrētajā gadījumā pieteicēja ir savu veikalu tīklu reklamējusi izklaides pasākumu, tostarp pasaulē plaši pazīstamo deju mūzikas māksliniekuu *DJ Tiesto* un *DJ Paul van Dyk* koncertu, kampaņas reklāmu ietvaros. Reklamējot šos pasākumus, tika dota norāde uz pieteicējai piederošo veikalu tīklu „Beta" kā šo pasākumu sponsoru, tādējādi veicinot zīmola „Beta" atpazīstamību un popularitāti pircēju vidū. To apstiprina arī lietā esošais /pers. E/ iesniegtais reklāmas materiāla vizuālā noformējuma paraugu, kas attiecas uz 2009.gada 15.augustā Ogres estrādē notikušo pasākumu *Black and White Ibiza Party (lietas 217.lapa).* Saskaņā ar /pers. E/ sniegtajām liecībām, viņi varēja izmantot plakāta lejas daļā sleju, kurā norādījām sponsorus, un bija vieta norises vietai un laikam. Ņemot vērā dzīvē gūtos novērojumus, tiesa atzīts, ka izklaides pasākumu reklāmās sponsoru reklamēšana šādā veidā ir ierasta prakse.

Otra valdes locekles /pers. F/ (kas bija SIA „DKZ" valdes priekšsēdētāja no 2009.gada 14.aprīļa līdz 24.novembrim) tiesas sēdē liecināja, ka ar darījumiem ar pieteicēju pārsvarā nodarbojās /pers. E/. Lieciniece neatceras, vai piedalījās darījumos ar pieteicēju. SIA „DKZ" nodarbojās ar koncertu organizēšanu, ar reklāmām un mārketinga pakalpojumiem vairāk nodarbojās /pers.E/, bet lieciniece nodarbojos ar darba apģērbiem. Saistībā ar reklāmām lieciniece kaut ko darīja, ja /pers.E/ palūdza, bet pārsvarā ar to nodarbojās /pers.E/.Tādējādiminētās liecības apstiprina /pers. E/ liecībās norādīto par /pers. E/ darbību SIA „DKZ" vārdā.

Tiesas ieskatā arī /pers. E/ sniegtais paskaidrojums, kāpēc /pers. E/ kļuva par valdes locekli un kāpēc Dienesta Finanšu policijas pārvaldē viņa nav atzinusi darījumus ar pieteicēju un nav par tiem paskaidrojusi neko konkrētu, ir loģisks un ticams.

[7.3] Darījumu faktisko esamību apstiprina arī sadarbības līgums, kas noslēgts starp AS „Latvijas Neatkarīgā Televīzija" un SIA „DKZ"

par reklāmas materiālu pārraidīšanu televīzijas kanālos „LNT" un „TV5", kā arī AS „Latvijas Neatkarīgā Televīzija" izrakstītie faktūrrēķini (*lietas 197.-202. lapa*). Minēto līgumu SIA „DKZ" vārdā parakstījusi /pers. E/, bet AS „Latvijas Neatkarīgā Televīzija" vārdā – /pers. AD/.

Tiesa arī uzskata, ka lestādes iegūtā informācija no SIA „Krievu radio", AS „Super FM", un SIA „New Millenium LTD" (*lietas 194., 206. un 208.lapa*) norāda, ka šajos medijos tika pārraidītas attiecīgās reklāmas vai tādas varēja tikt pārraidītas. Ja jau Dienesta Finanšu policijas pārstāvjiem izņēma dokumentāciju par SIA „DKZ" darījumiem ar SIA „Krievu radio" un AS „Super FM", tad darījumi minēto uzņēmumu starpā ir bijuši.

[7.4] Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa uzskata, ka lietā nav gūti pietiekami pierādījumi, ka attiecīgo pasākumu reklāmas nav eksistējušas un ka šajās reklāmās nav tikušas dotas norādes uz pieteicējai piederošo veikalu tīklu „Beta". Tāpat arī Dienests nav guvis pierādījumus, ka pasākumu norises vietā Ogres estrādē nav tikuši uzstādīti attiecīgi reklāmas stendi.

Tiesa var piekrist viedoklim, ka minētie darījumi var šķist aizdomīgi no ekonomiskā izdevīguma viedokļa. Summas, ko pieteicēja ir piešķīrusi izklaides pasākuma sponsorēšanai, tiesai, subjektīvi vērtējot, šķiet pārāk lielas, salīdzinot ar iespējamo ieguvumu. Taču tiesa ņem vērā, ka vairs objektīvi nav gūstami pierādījumi par reklāmas izcenojumiem visos darbu izpildes grafikos uzskaitītajos medijos attiecīgajā laikā, kā arī objektīvi nav iespējams iegūt tiešus pierādījumus par pieteicējas materiāliem vai nemateriāliem ieguvumu no attiecīgajām reklāmām. Līdz ar to šādas šaubas nevar būt pietiekamas, lai atzītu, ka vispār pieteicējas un SIA „DKZ" darījumi par reklāmas pakalpojumu sniegšanu ir bijuši fiktīvi un noformēti ar mērķi iegūt nodokļu priekšrocības, kā arī liegtu pieteicējai priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības.

[7.5] Vienlaikus tiesa konstatē, ka atbilstoši 2009.gada 14.septembra rēķins – faktūra 20/2009 ir izrakstīts saskaņā ar 2009.gada 1.septembra līgumu Nr.20/2009 par pieteicējas reklāmas izvietošanu SIA „DKZ" organizētajos pasākumos *(lietas 47.-48.lapa)*. Pie konkrētā līguma un rēķina – faktūras nav pievienots nodošanas – pieņemšanas akts, kas apstiprinātu, par kādu konkrēti reklāmu ir izrakstīts attiecīgais faktūrrēķins. Pieteicēja ir iesniegusi 2009.gada 14.septembrī sastādītu nodošanas – pieņemšanas aktu, kurā norādītā summa sakrīt ar 2009.gada 14.septembra rēķins – faktūrā norādīto summu. Taču 2009.gada 14.septembra nodošanas – pieņemšanas aktā ir norādīts, ka tas ir sastādīts pie 2009.gada 20.maija līguma par sadarbību reklāmas pakalpojumu sniegšanā Nr.09/2009 un ar to puses paziņo, ka SIA „DKZ" ir izvietojis pieteicējas tirdzniecības centra „BETA" reklāmu pieteicējas pasākumos 2009.gada 15.augustā (proti jau pirms 2009.gada 1.septembra līguma Nr.20/2009 noslēgšanas). Tāpat arī 2009.gada 14.septembra darba izpildes grafikā ir norādes uz 2009.gada 20.maija līgumu, kurā paredzētais pasākums notika 2009.gada 15.augustā. Tādējādi nav loģiska 2009.gada 14.septembra darba izpildes grafikā norādītā reklāmas raidīšana līdz 2009.gada 31.augustam.

Tādējādi tiesa secina, ka 2009.gada 14.septembra nodošanas – pieņemšanas akts un darbu izpildes grafiks neapstiprina pakalpojumu sniegšanu, par kuriem noslēgts 2009.gada 1.septembra līgums Nr.20/2009 un izrakstīts 2009.gada 14.septembra rēķins – faktūra. Turklāt tiesa ņem vērā, ka par pieteicējas tirdzniecības centra reklāmu 2009.gada 15.augustā, t.sk., vides reklāmu, SIA „DKZ" un pieteicēja jau ir sastādījusi 2009.gada 17.augusta nodošanas – pieņemšanas aktu un ir izrakstīts 2009.gada 17.augusta rēķins – faktūra Nr.23/2009. Savukārt ne no lietas materiāliem, ne pieteicējas paskaidrojumiem, ne liecinieku sniegtajām liecībām nav konstatējams, kāds konkrēts pasākums, kas noticis 2009.gada septembrī.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka nav konstatējams, ka SIA „DKZ" ir sniegusi pieteicējai pakalpojumus, par kuriem izrakstīts 2009.gada 14.septembra rēķins – faktūra. Savukārt par vienu un to pašu pakalpojumu sniegšanu, nav pamata atskaitīt priekšnodokli. Tiesas ieskatā iepriekšminētas, kā arī tas, ka SIA „DKZ" 2009.gada 17.augustā u n 2009.gada 14.septembrī izrakstīto rēķinu numerācija nav secīga atbilstoši to izrakstīšanas laikam, liecina, ka darījums, par kuru izrakstīts 2009.gada 14.septembra rēķins – faktūra, nemaz faktiski nav noticis, bet ir noformēti tikai dokumenti nodokļu sistēmas ļaunprātīgai izmantošanai.

Ņemot vērā, ka pieteicēja ir noformējusi un iegrāmatojusi darījumu apliecinošus dokumentus par darījumiem, kas faktiski nav notikuši, tiesai nav šaubu, ka pieteicēja zināja, ka piedalās ar krāpšanos ar pievienotās vērtības nodokli saistītā darbībā, kas secīgi ir tiesisks pamats priekšnodokļa atskaitīšanas tiesību izmantošanas atteikumam.

[7.6] Rezumējot minēto, tiesa atzīst, ka Dienests tiesiski un pamatoti ir liedzis pieteicējai PVN priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības saskaņā ar 2009.gada 14.septembra rēķinu – faktūru 20/2009 6300 latu apmērā un attiecīgi par 2009.gada septembri samazinājis no budžeta atmaksājamo PVN summu. Savukārt Lēmums pārējā daļā par darījumiem ar SIA „DKZ" nav tiesisks un pamatots.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka Lēmums ir atceļams daļā par pieteicējai par 2009.gada augustu papildus aprēķināto PVN 9471 latu apmērā un sakarā ar to noteikto nokavējuma naudu 3982,56 latu apmērā

[8] Attiecībā uz pieteicējas noformētajiem darījumiem ar SIA „TENUTO" tiesa konstatē un secina turpmāk norādīto.

[8.1] Pieteicēja PVN deklarācijās par 2009.gada septembrī, oktobrī un novembrī priekšnodoklī ir iekļāvusi darījumus ar SIA SIA „TENUTO" pamatojoties uz SIA „TENUTO" izrakstītajām preču pavadzīmēm par BETA Avīzes drukāšanu un rēķinu saskaņā ar līgumu Nr.11B/2009 *(lietas 50-54. un 56.lapa).*

Atskaitījuma tiesību pamatošanai ir iesniegts starp pieteicēju un SIA „TENUTO" 2009.gada 1.septembrī noslēgtais pirkuma – pārdevuma līgums Nr.16/2009, ar kuru SIA „TENUTO" pārdod un pieteicēja pērk reklāmas avīzi „BETA", atsevišķās partijās, apjomos un termiņos, kurus puses savstarpēji saskaņo *(lietas 49.-50.lapa)*. Tāpat ir iesniegts starp pieteicēju un SIA „TENUTO" 2009.gada 23.septembrī noslēgtais līgums par reklāmas izvietošanu Nr.11B/2009, ar kuru SIA „TENUTO" apņemas publicēt preses izdevumā *„MK World Weekly – ??????"* (MK - Latvija) noteiktos datumos pieteicējas iesniegtos reklāmas materiālus ar nosaukumu „BETA" *(lietas 54.-55.lapa)*

Līgumus, rēķinus, darbu pieņemšanas – nodošanas aktus no pieteicējas puses parakstījis valdes loceklis /pers. N/, bet no SIA „TENUTO" puses valdes loceklis /pers. AI/.

[8.2] Saskaņā ar Civillikuma 1427.pantu pie tiesiska darījuma būtības pieder tā taisītāja gribas izteikums, bet divpusējā vai vairākpusējā darījumā vajadzīgs visu tā dalībnieku saskanīgs gribas izteikums. Kamēr griba vēl nav izteikta, tai nav nekāda tiesiska spēka. Darījums nevar notikt bez tā dalībnieka vai dalībnieku gribas vai pretēji gribai. *(Latvijas Republikas Civillikuma komentāri, Saistību tiesības. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. Rīga: Mans īpašums, 2000, 37.lpp.)*.

Atbilstoši Komerclikuma 221.panta pirmajai daļai sabiedrības gribu izsaka valde, kas ir sabiedrības izpildinstitūcija un kura vada un pārstāv sabiedrību. Saskaņā ar likuma „Par grāmatvedību" 2.panta trešo daļu par grāmatvedības kārtošanu uzņēmumā ir atbildīgs tā vadītājs. Vadītājam ir jānodrošina visu saimnieciskās operācijas apstiprinošo dokumentu oriģinālu, kopiju vai datu attēlu uzglabāšana.

Saskaņā ar Civillikuma 1431.pantu akta parakstīšana, vienalga, vai tas attiecas uz pašu parakstītāju vai trešo personu, uzskatāms par piekrišanu šim aktam, ja tā saturs parakstītājam bijis zināms un ja viņam tajā tiesiskā darījumā, uz kuru akts attiecas, ir personīga interese un ierunas tiesība.

Civillikuma 2289.pants noteic, ka ar pilnvarojuma līgumu viena puse (pilnvarnieks, uzdevuma ņēmējs) uzņemas izpildīt otrai (pilnvaras devējam, pilnvarotājam, uzdevuma devējam) - zināmu uzdevumu, bet pilnvaras devējs apņemas pilnvarnieka rīcību atzīt sev par saistošu.

Komerclikuma 40.panta pirmā daļa noteic, ka, ja komersants, neizdodot prokūru, pilnvaro kādu citu personu viņa vārdā veikt komercdarbību, slēgt ar komersanta veikto komercdarbību saistītus noteikta veida darījumus vai arī slēgt ar komersanta veikto komercdarbību saistītus atsevišķus darījumus, tāda pilnvara (parastā komercpilnvara) attiecas uz visām tiesiskajām darbībām, kas parasti ir vērstas uz šādas komercdarbības veikšanu vai šādu darījumu slēgšanu. saskaņā ar Komerclikuma 41.panta pirmo daļu šā likuma 40.panta noteikumi piemērojami arī tiem komercpilnvarniekiem, kuri ir komercaģenti vai kuriem kā komersanta darbiniekiem uzticēts slēgt darījumus principāla vārdā ārpus viņa uzņēmuma.

No minētā tiesa secina, ka par tiesiski noslēgtu darījumu var atzīt tikai tādu darījumu, kas ir noslēgts ar sabiedrības ar ierobežotu atbildību amatpersonas vai tā pilnvarotas personas noteikti izteiktu gribu.

Saskaņā ar Uzņēmuma reģistra datu bāzi SIA „TENUTO" vienīgā amatpersona laikā, kad datēti attiecīgie līgumi rēķini, ir bijis valdes loceklis /pers. A/.

/pers. A/ Dienesta Finanšu policijas pārvaldei 2011.gada 19.janvārī ir sniedzis paskaidrojumu, ka par SIA „TENUTO" amatpersonu kļuva pēc trešās personas lūguma, nav pilnvarojis kādu citu personu rīkoties SIA „TENUTO" vārdā, par uzņēmuma komercdarbību nezin, jo nav rīkojies SIA vārdā, neko nezin par darbiniekiem, darba organizāciju uzņēmumā, grāmatvedības uzskaiti, galvenajiem preču piegādātājiem, pakalpojumu sniedzējiem un saņēmējiem, sadarbību ar piegādātājiem un pircējiem. Darījumus ar pielikumā Nr.1 un Nr.2 norādītajiem darījumu partneriem nav veicis, nav nevienu personu pilnvarojis to darīt viņa vārdā un lūdz tos atzīt par neesošiem un fiktīviem *(lietas 74.-76.lapa un 99.-102.lapa)*.

/pers. A/ tika aicināts ierasties tiesā liecību sniegšanai, taču /pers. A/ nopratināt tiesas sēdē neizdevās, jo /pers. A/ uz tiesas sēdēm neieradās pat pēc procesuālo piespiedu līdzekļu piemērošanas.

Izvērtējot /pers. A/ sniegtos paskaidrojumus, tiesai nav pamats apšaubīt to ticamību. Tiesa ņem vērā, ka Dienesta Finanšu policijas pārvaldē sniegtajā paskaidrojumā ir /pers. A/ paraksts par to, ka atbildes viņš sniedz brīvprātīgi, kā arī pirms paskaidrojumu sniegšanas viņš ir brīdināts par kriminālatbildību par apzināti nepatiesu ziņu sniegšanu. Ir vispārzināms, ka joprojām ir plaši izplatīta personu iesaistīšana pret atlīdzību dažādās prettiesiskās darbībās ar mērķi izmantot viņu personas datus fiktīvu darījumu noformēšanai un naudas līdzekļu aprites nodrošināšanai. Tiesa arī nesaskata nekādu objektīvu pamatojumu darījumu partnerim, kas pakalpojumus ir sniedzis, to sniegšanu vēlāk noliegt.

Tādējādi /pers. A/ paskaidrojumi neapstiprina, ka pieteicējai ar SIA „TENUTO" faktiski notika konkrētie darījumi, jo /pers. A/ tādus nav noslēdzis un īstenojis.

[8.3] Arī pieteicēja nav iesniegusi nekādus konkrētus pierādījumus, kas apstiprina, ka pieteicēja no SIA „TENUTO" ir iegādājusies reklāmas avīzes „BETA" noteiktos apjomos, kā arī SIA „TENUTO" ir nodrošinājusi pieteicējas iesniegtos reklāmas materiālus preses izdevumā *„MK World Weekly – ??????"*(MK – Latvija).

Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvja sniegtos paskaidrojumus par darījumu noslēgšanas un preču pirkšanas, pakalpojumu sniegšanas faktiskajiem apstākļiem tiesa vērtē kā ļoti vispārīgus, kas neapstiprina darījumu faktisko esamību.

Darījuma faktisko esamību liek apšaubīt arī fakts, ka SIA „TENUTO" nav iesniegusi 2009.gada pārskatu, kā arī, ka SIA „TENUTO" deklarētais pamatdarbības veids ir cita izklaides un atpūtas darbība *(www.lursoft.lv)*, kas neatbilst deklarēto darījumu būtībai. Lai arī deklarētais darbības veids neizslēdz iespēju komersantam veikt arī citu komercdarbības veidu, kontekstā ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem arī minētais fakts liek apšaubīt konkrēto pakalpojumu sniegšanu.

Tiesa ņem arī vērā, ka, lai veiktu reklāmas avīze „BETA" drukāšanu ir nepieciešami ne darbinieki ar atbilstošu profesionālo kvalifikāciju vai speciālām iemaņām, bet arī atbilstoši materiāltehniskie resursi. Savukārt no tā, vai atbilstoši un savlaicīgi ir veikta reklāmas avīzes drukāšana lielā mērā ir atkarīga pieteicējas turpmākā saimnieciskās darbība. Proti, ja savlaicīgi netiks nodrošināta reklāmas avīzes drukāšana, pieteicēja nespēs nodrošināt tās izplatīšanu un netiks sasniegti plānoti pārdošanas apjomi, kas savukārt var radīt tiešus zaudējumus tieši pieteicējai. Tas nozīmē, ka persona, kas ir ieinteresēta faktiski veikt saimniecisko darbību, pievērsīs pietiekamu rūpību savu darījumu partneru izvēlē un šādu darījumu noslēgšanā, neaprobežojoties tikai ar to, ka tās sadarbības partneris ir Uzņēmumu reģistrā un PVN maksātāju reģistrā reģistrēts uzņēmums. Tiesa uzskata, ka pieteicējas lietā sniegtie paskaidrojumi par SIA „TENUTO" izvēli pakalpojumu sniegšanai ir pārāk vispārīgi un nekonkrēti. No pieteicējas pārstāvja paskaidrojumiem par darījumu faktisko norisi, izriet, ka pieteicēja uzticēja pakalpojumu sniegšanu komercsabiedrībai, par kuru tai nekas iepriekš nav bijis zināms un par kuras uzticamību, reputāciju, spēju sniegt pakalpojumus atbilstošā kvalitātē pieteicēja pat nemēģināja pārliecināties. Pieteicējas rīcība, tiesas ieskatā, ir pretēja vispārpieņemtai komercdarbības praksei, jo ir tikai saprātīgi un

loģiski, ka komersants, kurš uztic pakalpojumu sniegšanu (it īpaši, ja no minēto darbu rezultātiem ir lielā mērā atkarīga tās turpmākā saimnieciskā darbība un ja par tiem maksā vairākus tūkstošus latu) kādai trešajai personai, arī pārliecinās par to, vai šī persona spēs veikt darbus. Pat, ja paredzēts, ka nauda par pakalpojumu tiek pārskaitīta pēc darbu saņemšanas, savas saimnieciskās darbības efektīvai nodrošināšanai persona ir ieinteresēta, lai pakalpojumus tiek sniegts kvalitatīvi un noteiktos termiņos.

[8.4] Rezumējot minēto, tiesa negūts apstiprinājumu, ka pieteicējas un SIA „TENUTO" reklāmas avīzes „BETA" pirkšanas darījumi faktiski ir notikuši.

Novērtējot iepriekšminēto, tiesai arī nerodas šaubas, ka pieteicēja zināja, ka tā iesaistās ar krāpšanos ar pievienotās vērtības nodokli saistītā darbībā.

Tiesas ieskatā pieteicējas ļaunprātība dokumentu noformēšanā ir izsecināma no tā, ka darījuma partnerim ir fiktīva uzņēmuma pazīmes, ka pietiecēja nekāda veidā nav pārliecinājusies par darījuma partnera spējām sniegt pakalpojumus, kopsakarā ar to, ka, noformējot darījumus, pieteicēja nav vienojusies par ekonomiski pamatotu darījumu summu, ka no lietas materiāliem nevar konstatēt, ka SIA „TENUTO" ir sniedzis pieteicējai konkrētos pakalpojumus. Savukārt dokumentu noformēšana par faktiski nesaņemtiem pakalpojumiem nav iespējama bez pieteicējas ziņas. Līdz ar to, noformējot tādus darījumu apliecinošus dokumentus, kas neatbilst darījumu faktiskajai norisei, ir konstatējama pieteicējas ļaunprātīga rīcība, kas secīgi ir tiesisks pamats priekšnodokļa atskaitīšanas tiesību izmantošanas atteikumam.

[8.5] Attiecībā uz pieteicējas un SIA „TENUTO" darījumu par pieteicējas reklāmas materiālu publicēšanu, tiesa konstatē, ka SIA „Baltijas Mediju Alianse" ir apstiprinājusi, ka tai ar SIA „TENUTO" ir bija noslēgts līgums par reklāmas izvietošanu preses izdevumā *„MK World Weekly – ??????"*(MK – Latvija) *(lietas 184.-188.lapa).* Izvērtējot minēto līgumu, tiesa secina, ka tas ir noslēgts par reklāmas izvietošanu laikrakstos tajos pašos datumos un apjomos, kas norādīti pieteicējas un SIA „TENUTO" līgumā, kā arī reklāmas maketa nosaukums ir „BETA". Minētais un tas, ka SIA „TENUTO" ir apmaksājusi rēķinu par pakalpojumu sniegšanu, pierāda, ka darījums starp pieteicēju un SIA „TENUTO" ir noticis.

Taču vienlaikus tiesa ņem vērā, ka par attiecīgo reklāmu publicēšanu SIA „TENUTO" ir noslēdzis līgumu ar SIA „Baltijas Mediju Alianse" un tai samaksājis 199,17 latus. Savukārt tieši par to pašu pieteicēja ar SIA „TENUTO" ir noslēgusi līgumu par 3563,54 latiem, proti, par septiņpadsmit reizes lielāku summu.

Tiesa nesaskata nekādu loģisko pamatojumu šāda darījuma ekonomiskai būtībai. Tiesa ņem vērā, ka līgumu par reklāmas izvietošanu laikrakstā var noslēgt pati komercsabiedrība, ka laikrakstu reklāmas izcenojumi ir viegli noskaidrojama informācija, kā arī komercsabiedrībai, kas aktīvi veic saimniecisko darbību un reklamējas, vidējie tirgus izcenojumi ir zināmi. Ievērojot minēto, kā arī to, ka pieteicēja nav varējusi iesniegt izvērstus paskaidrojumus par darījuma noslēgšanas un īstenošanas apstākļiem, nekādi nav pārliecinājusies par darījuma partnera spējām sniegt pakalpojumu, kā arī pieteicējas darījumu partnera amatpersona vispār noliedz saimniecisko darbību, tiesai nav šaubu, ka pieteicēja pati apzināti iesaistījusies darījumā ar fiktīvo uzņēmumu, līdz ar to nodokļu sistēmas ļaunprātīgā izmantošanā kas secīgi ir tiesisks pamats priekšnodokļa atskaitīšanas tiesību izmantošanas atteikumam.

[8.6] Papildus tiesa norāda, ka Dienestam kā nodokļu administrācijai nav un nevar būt pilnīga informācija par katra konkrētā nodokļu maksātāja saimniecisko darbību, tostarp par konkrētu darījumu norises apstākļiem. Lai arī Dienests un tiesa nav ieguvis tiešus minēto apstākli apstiprinošus pierādījumus, tomēr šāds secinājums viennozīmīgi izriet no visu lietā iegūto netiešo pierādījumu kopuma. Un kā atzīts administratīvo tiesu praksē, arī ar netiešajiem pierādījumiem ir pieļaujami pamatot secinājumu par to, ka nodokļu maksātājs bija iesaistījies nodokļa izkrāpšanā *(sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2014.gada 10.janvāra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-105/2014 5.punktu).*

[8.7] Rezumējot minēto, tiesa secina, ka Dienests tiesiski un pamatoti nav atzinis pieteicējas tiesības veikt PVN priekšnodokļa atskaitījumus par darījumiem ar SIA „TENUTO" un attiecīgo par minētajiem darījumiem noteicis budžetā maksājamo PVN (par 2009.gada oktobri un novembri) un samazinājis no budžeta atmaksājamo summu (par 2009.gada septembri).

[9] Pieteicējai papildus nomaksai budžetā ar Lēmumu noteikta arī PVN nokavējuma nauda.

Tiesa nekonstatē kļūdas nokavējuma naudas aprēķinā. Līdz ar to tiesa, pamatojoties uz pārsūdzētajā Lēmumā piemēroto likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29.panta otro daļu, secina, ka Dienests pieteicējai pamatoti aprēķinājis arī nokavējuma naudu 2130,91 latu apmērā (ņemot vērā šī sprieduma 7.6.punktā atzīto).

[10] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, ja pieteikums pilnībā vai daļēji apmierināts, tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu.

Pieteicēja par pieteikuma iesniegšanu tiesā ir samaksājusi valsts nodevu 28,46 *euro*
(Ls 20) apmērā.

Ņemot vērā, ka pieteikums daļā tiek apmierināts, no atbildētāja par labu pieteicējai piespriežama samaksātā valsts nodeva.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 246.-251. pantu, 253.panta pirmo daļu un 289.-291.pantu,

Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

apmierināt daļā SIA „ZEMNIECĪBA” pieteikumu.

Atcelt ar pieņemšanas dienu Valsts ieņēmumu dienesta 2012.gada 9.maija lēmumu Nr.22.4.8/36195 daļā par SIA „ZEMNIECĪBA” papildus nomaksai budžetā noteikto pievienotās vērtības nodokli 9471 latu apmērā un sakarā ar to noteikto nokavējuma naudu 3982,56 latu apmērā

Pārējā daļā SIA „ZEMNIECĪBA” pieteikumu noraidīt un Valsts ieņēmumu dienesta 2012.gada 3.februāra lēmumu Nr.22.4.6/9742 atstāt negrozītu.

Uzlikt pienākumu Latvijas Republikai atmaksāt SIA „ZEMNIECĪBA” tās samaksāto valsts nodevu 28,46 *euro* apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese I.Juhņeviča